

21 september 2009

Column naar aanleiding van Prinsjesdag

KNOCK OUT!

De derde dinsdag van september. Prinsjesdag. Dit jaar was het niet zomaar een Troonrede. We zitten namelijk in een economische crisis met z'n allen. En dat heeft natuurlijk een behoorlijke impact op de toekomstplannen. Onze adjunct-directeur Jeroen Driessen zag en hoorde het allemaal. Voor hem een signaal om 'in de pen te klimmen' en er een column over te schrijven, genaamd Knock Out...

Knock out

Crisis, crisis, crisis..... De gehele Prinsjesdag 2009 stond in het teken van crisis. Inmiddels weten we het allemaal wel: het gaat niet goed met de economie van Nederland en de rest van de wereld. Waar we een jaar geleden op Prinsjesdag nog bemoedigend werden toegesproken door de Minister van Financiën Wouter Bos dat het allemaal voor ons nog wel zou meevallen, was de toon van de heer Bos op de derde dinsdag in september van 2009 uitermate somber. In een jaar is veel veranderd. De glans is ervan af.

De pet te boven

Hoewel de Gouden Koets blonk als altijd, deed de noodzakelijke bewaking die om de Gouden Koets heen cirkelde afbreuk aan de Koninklijke en onaantastbare uitstraling. Politici, verslaggevers en de Koninklijke Familie leken allemaal voor de spiegel geoefend te hebben op hun meest sombere uitdrukking. Het enige dat zo nu en dan voor een onbedoelde schaterlach zorgde, waren de wederom absurde creaties die aangetroffen worden op de hoofden van enkele aanwezige dames. Noem mij een vreemde vent, maar als een vrouw van aanzien een wanstaltig scheve toren op haar hoofd heeft gezet of een soort van reuze pannenkoek over haar hoofd heeft gedrapeerd, dan heb ik moeite om daarbij de zaken nog serieus op te vatten. Een somber gezicht onder een waanzinnige hoed gaat mijn spreekwoordelijke pet te boven.

Heilige huisjes?

Maar waar ik uiteindelijk het minst vrolijk van ben geworden is de leegheid van de dag. Ik kan mij geen Prinsjesdag herinneren waarop zo veel is gesproken over niets. De conclusie is even schokkend als begrijpelijk: wij weten het eigenlijk allemaal even niet meer. Bij Pauw en Witteman spreekt Bos 's avonds uit dat het grootste lichtpunt van deze hele situatie ligt in het feit dat inmiddels vrijwel alle heilige huisjes van de kabinetspartijen niet heilig meer zullen zijn de komende tijd. Alles is bespreekbaar om de enorme tekorten in de toekomst op te vangen. Is ook lekker, stem je op een partij en dreigen alle heilige huisjes om te vallen. Voorts geeft het kabinet trots aan dat er maar liefst 20 ambtelijke commissies samengesteld worden om de besparingsmogelijkheden te onderzoeken en becijferen op uiteenlopende gebieden, inclusief de voorgenoemde voormalige heilige huisjes. Dit alles om tot goede en gefundeerde beslissingen in medio 2010 en 2011 te komen. Is natuurlijk lovenswaardig en wellicht ook begrijpelijk, maar het roept bij mij twee prangende vragen op. Ten eerste, onderzocht men voorheen deze zaken dan niet alvorens men belangrijke beslissingen nam? Ten tweede, wat gaan we tot die tijd doen?

Het spreekt voor zich dat deze onduidelijkheid en somberheid koren op de molen van de oppositie is. Wie had ooit gedacht dat de inmiddels uiterst linkse Agnes Kant zij aan zij zou strijden met de inmiddels uiterst rechtse Geert Wilders tegen de gezamenlijke vijand 'JP en co'?

Realistisch?

Toen ik het hele circus zo allemaal aan me voorbij zag trekken, becroop me een gevoel dat Den Haag wederom vlucht in theoretische beschouwingen en machtsspelletjes. Want hoe gaat dit alles in de praktijk uitgevoerd worden? Is het reëel om te verwachten dat de beslissingen die over een jaar genomen gaan worden door het huidige kabinet op basis van de bevindingen van ambtelijke

commissies voldoende draagvlak hebben bij kiezers, die juist gekozen hebben voor partijen op grond van o.a. de 'heilige huisjes' van deze partijen? Gaan de oppositiepartijen de komende maanden de positie van het kabinet in deze tijd van een besluiteloos vacuüm aangrijpen om zichzelf te profileren ten koste van het kabinet, waardoor het kabinet een soort van tweede George Bush wordt in zijn laatste jaren: een 'lame duck president', zonder slagkracht? Wie gaat de plannen waarover in 2010 besloten wordt daarna uitvoeren als er een nieuw kabinet gevormd moet worden in 2011? En tot slot, als in 2011 de storm weer een beetje is overgewaaid, is iedereen de rekening die we hebben opgebouwd allang weer vergeten, omdat het immers weer allemaal zo goed gaat. Dit kan voor ervaringsdeskundige Gerrit Zalm overigens weer een leuke klus opleveren: het trainen van de ongelukkige vogel die op dat moment aan het volk mag gaan uitleggen dat we toch echt nog heel veel moeten bezuinigen, omdat we 2 jaar geleden veel te veel hebben uitgegeven.

Knock out

Kortom, de financiële crisis heeft ons een flinke optater geven, waardoor we met z'n allen van links naar rechts waggelen door de boksring. En het mooiste is dat wij elkaar met z'n allen op een punt klakkeloos napraten: om niet knock-out te gaan moeten we nu juist investeren, consumeren en geld uitgeven. We hangen in de touwen en Den Haag moet ons de komende tijd de nodige injecties geven tegen de pijn, zodat we in ieder geval de volgende rondes doorkomen. De overheid moet dus meer uitgeven dan het op dit moment heeft. Ik weet niet of er bij u een belletje gaat rinkelen, maar dat noemt men lenen. Lenen is op zich geen probleem, als je maar vooraf een idee hebt hoe je de lening gaat terugbetalen. En ik heb niet het idee dat we dat nu weten.

Help me even, maar wat was ook alweer de oorzaak van deze crisis?

drs. Jeroen Driessen

Noot voor de redactie:

Jeroen Driessen is adjunct-directeur van Driessen HRM_Payroll, dé HRM-dienstverlener voor overheid, onderwijs en zorg & welzijn.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Fenny Meulendijks communicatiemanager bij Driessen, telefoon 0492 – 50 66 66.